

การละหมาดญะมาอะฮฺ

﴿صلاة الجماعة﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตุวัยญีรียฺ

แปลโดย : ดานียา เจะสนิ

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย์

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿ صلاة الجماعة ﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: دانيال جيء سنيك

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2010 - 1431

islamhouse.com

12. การละหมาดญะมาอะฮ์

เคล็ดลับในการบัญญัติการละหมาดญะมาอะฮ์

การละหมาดญะมาอะฮ์คือเอกลักษณ์ที่ยิ่งใหญ่เอกลักษณ์หนึ่งในหลายๆ เอกลักษณ์ของอิสลาม ซึ่งเหมือนกับการตั้งแถวของบรรดามะลาอิกะฮ์ในขณะทำอิบาดะฮ์ และเหมือนการตั้งแถวของบรรดาทหารเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้บังคับบัญชา เป็นสาเหตุที่จะทำให้เกิดความรักใคร่ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน เกิดความรู้จักซึ่งกันและกัน ความสงสาร ความเมตตาต่อกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความมีเกียรติ เกิดพลังและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของพวกเขา

การชุมนุมที่ยิ่งใหญ่ของบรรดามุสลิม

อัลลอฮ์ได้บัญญัติให้บรรดามุสลิมมีการชุมนุมกันในเวลาชัดเจน

ส่วนหนึ่งก็คือการชุมนุมกันในแต่ละวันหนึ่งคืน เช่น การละหมาดห้าเวลา อีกส่วนหนึ่งก็คือการชุมนุมกันในรอบสัปดาห์ สัปดาห์ละหนึ่งครั้ง เช่นการละหมาดญะมาอะฮ์ และยังมีการชุมนุมกันในรอบหนึ่งปีอีกสองครั้ง คือการละหมาดสองวันอีดีในแต่ละเมือง และยังได้บัญญัติให้มีการชุมนุมกันในหนึ่งปีแค่หนึ่งครั้งสำหรับบรรดามุสลิมทั้งหมด เช่น การรุกรูฟที่อะเราะซะฮ์ หรือบางครั้งก็ได้บัญญัติให้มีการชุมนุมกันในกรณีที่มีปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ละหมาดสุริยคราสหรือจันทรคราส เป็นต้น

หุกุมการละหมาดญะมาอะฮ์

วาญิบสำหรับชายมุสลิมที่บรรลุดุศาสนภาวะแล้ว และมีความสามารถทุกคนละหมาดญะมาอะฮ์ ในการละหมาดห้าเวลาไม่ว่าจะอยู่บ้านหรือเดินทาง อยู่ในภาวะปกติหรือภาวะตื่นตระหนก

1. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْيَقُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا
أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِن وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى
لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ﴾ [النساء / 102].

ความว่า “และเมื่อเจ้าอยู่ในหมู่พวกเขา และเจ้าได้ให้มีการละหมาดขึ้นแก่พวกเขา ดั่งนั้น กลุ่มหนึ่งจากพวกเขาก็จงยืนละหมาดร่วมกับเจ้า และพวกเขาจงเอาอาวุธของพวกเขาถือไว้ด้วย ครั้นเมื่อพวกเขาก็มลงกราบพวกเขาก็จงไปอยู่เบื้องหลังของพวกเจ้า และอีกกลุ่มหนึ่งที่ยังมิได้ละหมาดก็จงมา และจง

ละหมาดร่วมกับเจ้า และพวกเขาจะระมัดระวังพร้อมอาวูฏของพวกเขา” (อัน-นิ

สาห์ : 102)

2. มีรายงานจากท่านอับดู สุรียเราะฮะฮฺ เราะฮะฎียัลลอฮุอันฮุ ว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَّ بِحَطَبٍ فَيُحَطَّبَ، ثُمَّ أَمُرَّ بِالصَّلَاةِ فَيُؤَدَّنَ لَهَا، ثُمَّ أَمُرَّ رَجُلًا فَيُؤَمِّمَ النَّاسَ، ثُمَّ أُخَالِفُ إِلَى رِجَالٍ فَأُحَرِّقُ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ يَعْلَمُ أَحَدُهُمْ أَنَّهُ يَجِدُ عَظْمًا سَمِيًّا أَوْ مِرْمَاتَيْنِ حَسَنَتَيْنِ لَشَهِدَ الْعِشَاءَ»

ความว่า “ขอสาบานด้วยผู้ที่ชีวิตของข้าอยู่ในมือของพระองค์ว่า ความจริงฉันมีความตั้งใจที่จะใช้ผู้คนให้หาฟืนเพื่อเป็นเชื้อเพลิง แล้วใช้ให้กลุ่มหนึ่งละหมาดญะมาอะฮฺ โดยให้อะซานเพื่อละหมาด แล้วใช้ให้อีกคนเป็นอิมามนำผู้คนละหมาด หลังจากนั้นฉันก็จะพาคนกลุ่มหนึ่งออกไปหาคนบางกลุ่มที่ไม่ได้ร่วมละหมาดญะมาอะฮฺ แล้วฉันจะสั่งให้เผาบ้านพวกเขา ขอสาบานด้วยผู้ที่ชีวิตของข้าอยู่ในมือของพระองค์ว่า หากผู้ใดคนหนึ่งในกลุ่มของพวกเขาจะได้รับการกระตุกที่ติดเนื้อและมัน หรือสองชิ้นเนื้อที่อยู่ระหว่างสองกระดูกซี่โครงแล้วแน่นอนเขาจะยอมมาละหมาดอิซฮ์ร่วมกับญะมาอะฮฺ” (มุตตะพะกุน อะลัยฮฺ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีห์ เลขที่ 644 ซึ่งสำนวนนี้เป็นของอัล-บุคอรีห์ และมุสลิม เลขที่ 651)

3. มีรายงานจากท่านอับดู สุรียเราะฮะฮฺ เราะฮะฎียัลลอฮุอันฮุ ว่า

أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ أَعْمَى فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَفُودُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ أَنْ يُرَخِّصَ لَهُ فَيُصَلِّيَ فِي بَيْتِهِ فَرَخَّصَ لَهُ، فَلَمَّا وَلى دَعَاهُ فَقَالَ: «هَلْ تَسْمَعُ التَّدَاءَ بِالصَّلَاةِ» قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَأَجِبْ»

ความว่า “มีชายตาบอดคนหนึ่งได้มาหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แล้วกล่าวว่า โอ้ท่านเราะฮ์อูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แท้จริง ฉันไม่มีผู้ช่วยประกองฉันเวลาฉันจะไปไปมัสญิด หลังจากนั้น เขาจึงขอท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อนุญาตให้เขาละหมาดที่บ้าน แล้วท่านก็อนุญาตให้ แต่พอชายคนนั้นหันหลังไปเพื่อจะกลับบ้าน ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็เรียกเขามาอีกครั้งแล้วถามว่า “ท่านได้ยินเสียงอะซานเรียกมา

ละหมาดหรือไม่?” ชายคนนั้นตอบว่า ใช่ ได้ยิน ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็กล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นท่านจำเป็นต้องตอบรับเสียงอะซาน” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 653)

ความประเสริฐของการละหมาดญะมาอะฮ์ที่มีศุนี

1. มีรายงานจากท่านอับนุ อุมร์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุมา ว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةَ الْفَدْلِ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً».

ความว่า “การละหมาดญะมาอะฮ์นั้นประเสริฐกว่าละหมาดคนเดียวถึง 27 เท่า” และอีกสายรายงานหนึ่งกล่าวว่า

«بِخَمْسٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً»

ความว่า “ประเสริฐกว่าละหมาดคนเดียวถึง 25 เท่า” (มุตตะพะกุน อะลัยฮุ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรี เลขที่ : 645 และ 646 ซึ่งสำนวนนี้เป็นของอัล-บุคอรี และมุสลิม เลขที่: 649 และ 650)

2. มีรายงานจากท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุมา ว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ، ثُمَّ مَشَى إِلَى بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ، لِيَقْضِيَ فَرِيضَةً مِنْ فَرَائِضِ اللَّهِ، كَانَتْ خَطْوَتَاهُ إِحْدَاهُمَا تَحُطُّ خَطِيئَةً، وَالْأُخْرَى تَرْفَعُ دَرَجَةً»

ความว่า “ผู้ใดก็ตามที่อาบน้ำละหมาดมาจากบ้านของเขา แล้วเดินไป ณ มัสญิดใดมัสญิดหนึ่งเพื่อทำการละหมาด ถือว่าในสองก้าวเดินของเขานั้น ก้าวหนึ่งเขาจะได้ลบบาป และอีกก้าวหนึ่งเขาจะได้ผลบุญ” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 666)

2. มีรายงานจากท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุมา ว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ أَوْ رَاحَ، أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ فِي الْجَنَّةِ نُزْلاً كَلَّمَا غَدَا أَوْ رَاحَ»

ความว่า “ใครก็ตามที่ไปกลับมัสญิดทุกๆเช้าหรือบ่ายเพื่อละหมาดญะมาอะฮ์แล้ว อัลลอฮ์จะเตรียมที่อยู่หนึ่งให้แก่เขาในสวรรค์ในหลายๆเช้าหรือบ่าย”

(มุตตะพะกุน อะลัยฮฺ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีห์ เลขที่ : 669 และมุสลิม เลขที่: 669ซึ่งสำนวนนี้เป็นของมุสลิม)

สถานที่ใดที่ใช้ให้ละหมาดญะมาอะฮฺ

สถานที่ที่ประเสริฐที่สุดสำหรับมุสลิมคนหนึ่งจะละหมาดฟัรฎูของเขานั้นคือมัสญิดในพื้นที่ที่เขาอาศัยอยู่ รองลงมาก็ให้ละหมาดในมัสญิดที่มีคนละหมาดญะมาอะฮฺมากกว่า และรองลงมาอีกคือมัสญิดที่ห่างออกไป ความประเสริฐทั้งหมดนี้คือความประเสริฐนอกเหนือไปจากการละหมาดในมัสญิดหะรอม มัสญิดนบี และมัสญิดอัล-อักศอ เพราะว่าการละหมาดในมัสญิดเหล่านี้มีความประเสริฐมากที่สุดกว่าที่อื่นๆ

อนุญาตให้มีการละหมาดญะมาอะฮฺในมัสญิดที่มีการละหมาดพร้อมอิมามเสร็จสิ้นไปแล้ว ในเวลาละหมาดนั้นๆ

สุนัตให้ผู้ที่อยู่สนามรบร่วมละหมาดในมัสญิดเดียว แต่หากกลัวว่าเมื่อรวมกันแล้วศัตรูจะจู่โจมก็ให้ต่างคนต่างละหมาดในที่ที่ตัวเองอยู่

หุกุมการออกไปละหมาดที่มัสญิดสำหรับผู้หญิง

อนุญาตให้ผู้หญิงออกไปละหมาดญะมาอะฮฺที่มัสญิดโดยแยกห่างจากกลุ่มผู้ชายและมีการปิดกั้นอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะอิมามละหมาดจะเป็นผู้หญิงด้วยกันเองหรือเป็นผู้ชาย ซึ่งการออกไปละหมาดของผู้หญิงนั้นออกในเวลากลางคืนนั้นดีกว่าออกกลางวัน

มีรายงานจากอิบน์ อุมัร จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลม ว่า

﴿إِذَا اسْتَأْذَنَكُمْ نِسَاؤُكُمْ بِاللَّيْلِ إِلَى الْمَسْجِدِ فَأَذِّنُوا لَهُنَّ﴾

ความว่า “หากบรรดาสตรีของท่านขออนุญาตท่านเพื่อไปละหมาดที่มัสญิดในเวลากลางคืน พวกท่านก็จงอนุญาตให้พวกหล่อนเหล่านั้น” (มุตตะพะกุน อะลัยฮฺ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีห์ เลขที่ : 865 ซึ่งสำนวนนี้เป็นของอัล-บุคอรีห์ และมุสลิม เลขที่: 442)

จำนวนขั้นต่ำในการละหมาดญะมาอะฮฺ

การญะมาอะฮฺนั้นอย่างน้อยต้องมีสองคนขึ้นไป หากผู้ละหมาดยิ่งมากก็จะทำให้การละหมาดนั้นสมบูรณ์และเป็นที่รักของอัลลอฮฺมากขึ้น

หุกุมสำหรับผู้ละหมาดคนเดียวหลังจากนั้นพบว่ามิญนะฮฺญะมาอะฮฺอยู่

สำหรับผู้ที่จะหมาดที่บ้านแล้วคนเดียว เมื่อไปมัสญิดพบว่ามีการละหมาดญะมาอะฮฺอยู่ ให้เขาเข้าละหมาดพร้อมกับญะมาอะฮฺ ซึ่งจะถือเป็นการละหมาดสุนัตสำหรับเขา และสำหรับผู้

ละหมาดญะมาอะฮ์แล้วที่มีสติหนึ่ง หลังจากนั้นเขาไปยังอีกมีสติหนึ่งที่กำลังละหมาดญะมาอะฮ์อยู่ให้เขาเข้าไปละหมาดพร้อมญะมาอะฮ์เช่นกัน

เมื่อมีการอิกอมะฮ์เพื่อละหมาดฟัรฎูแล้ว ก็จะไม่อนุญาตให้ละหมาดชนิดอื่น นอกเหนือจากละหมาดฟัรฎูอีก และหากมีการอิกอมะฮ์ในขณะที่เขากำลังละหมาดสนัตอยู่ให้เขาละหมาดสนัตสั้นๆ เพื่อให้ทันเข้าละหมาดญะมาอะฮ์ในตักบีเราะตุลอิหฺรอมพร้อมอิมาม

หุก่มสำหรับผู้ที่ไม่ละหมาดญะมาอะฮ์พร้อมอิมามที่มีสติ

สำหรับผู้ที่ไม่ละหมาดญะมาอะฮ์พร้อมอิมามที่มีสติ หากเขามีเหตุสุดวิสัยเช่นป่วย ก้าว อันตรายบางอย่างหรืออื่นๆ เขาจะได้รับผลบุญเหมือนกับผู้ที่ทันละหมาดทุกอย่าง แต่หากเขาไม่ละหมาดญะมาอะฮ์โดยไม่มีเหตุผลใดๆและละหมาดคนเดียว การละหมาดของเขาถือว่าใช้ได้ แต่ถือว่าเขาเป็นผู้ที่ขาดทุนในผลบุญและมีบาปอย่างใหญ่หลวง